

Да на *тај* дан није било формулација угледни београдски новинар, један од најпознатијих новинара у Србији или један од најбољих српских новинара – овог текста не би ни било; ако нису имали куд, могли су да цитирају Ђорђа В. из једног "Утиска недеље": "Богдан Тирнанић је редовни освајач нашег признања колумниста године, ми у НСПМ-у сматрамо да је он наш најбољи живи новинар" (по сећању, као и сви наводи који следе). А заправо ни горњи цитат није довољно јак – требало би парафразирати речи једног (светог) владике о другом:

Богдан Тирнанић

означава велики празник у животу српског новинарства. Он стоји усамљен међу осталим знаменитим новинарима, без претходника и без следбеника

.

Обашка (сору by Б. Т.) што некрологе пишу они који су с њим ишли у гимназију коју није завршио или пили виски у "Два јелена"; ипак, неки међу вама знају (Б. Т., примајући неку награду у Загребу) да је просечан тирнаноид о Тиркету знао све из његових текстова! Да живи на Дорћолу сазнали смо кад је ономад (сору by Б. Т.) побегао тигар из Зоо-врта и Тирке из новина схватио да се те ноћи из Скадарлије није вратио кући (иначе би био поједен, разумесмо штос кроз неколико дана); да станује баш у Јевремовој објаснио нам је кад је морао да гласа за комшију Коштуницу; заједно смо с њим били поносни на стрица му, фудбалског репрезентативца; нешто смо мање били поносни што је рођен исте године кад и С. М.; од оног уверавања/правдања зашто треба писати за таблоиде једино је више пута писао о цртаном филму у којем главни јунак таман зачепи једну рупу а оно искочи пребројиво много нових (Србија forever); чекали смо Фест због његових критика, знали све о његовим

аним радовима

и маштали да сазнамо зашто му толико

Недостаје Соња Хени

(иако смо,

наш грех

, гледали и филмове које он није препоручивао); поносно је писао да је некоћ (сору by ...) имао завидну каријеру телевизијског водитеља, "мада ме нико није ништа разумео, осим у ретким приликама када су ме титловали"; покушавали смо немогуће – да

P

Дан када је отишао Тирке

Пише: Александар Лазић
недеља, 18 јануар 2009 14:55

запамтимо његове
усмене колумне
на ТВ Политици и сачувамо изрезане "Друге (ТВ) стране" из такође поч.
Наше борбе
; узгред, ако некога занима
Америка за специјалисте
– трк у НИН архиву и читајте њега & гледајте Петернека.

И тако: из текстова смо сазнали ко му је супруга ("Познајем добро госпођу. Наиме, то ми је жена"), зашто не иде на летовања, да не вози, гледали смо како од атеисте постоје (не)верник, веровали му да пад на главу (и Ургентни) нису били због алкохола већ од поледице. Говорио је да ће се тешког новинарског аргата решити чим прије, а заправо је (на срећу) писао скоро до краја, укључујући и кад текстови нису излазили у Дневном телеграфу него завршавали у корпи за отпатке. Као овисник о новинама, открио нам је тајну да купац листова није ни у каквој обавези да исте прочита. Економску пропаст деведесетих осетио је први – чињеницом да радње нису биле константно снабдевене истом врстом пива; убедио нас је да је фудбал огледало друштва, и да не може бити добро стање у фудбалу кад није у земљи. И обратно (научио нас и да тачком ломимо реченице где лекторима никад на памет пало не би). Знали смо кад шта чита и како му је један роман Грејема Грина (у некој полемици) надоместио што никад није био у Лондону. Сам је себе хиротонисао у овдашњег феноменолога, а пустио нас да сами схватимо да озбиљни текстови никако не морају да буду досадни. Мрзећи исправке, послао нам је поруку (које је иначе, слао само поштом) да колумна обавезно треба да буде забавна а опционо тачна . Пишући о себи, Тирке је заправо писао о нама: нема боље слике наше мегаломаније од оне његове параболе о Србима који шта год да граде – у једном делу предвиде оперу с лифтом за довођење великих животиња на сцену.

Тир(н)анисао нас је док нисмо схватили да је битно и име рубрике – 6,25, Бувљак и Ду х из боце нису само наднаслови испод којих се потписивао већ и дијагнозе; ако једном темом не пунимо Два ступца, показао нам је да смемо у једном тексту да пишемо о више ствари. Дакле, свему нас је научио. Осим да пишемо као он.